

d) tilanteessa, jossa kansallinen tuomioistuin toteaa samanaikaisesti, että

— tällaisen monopolin haltijan mainontatoimet, jotka liittyvät monopolin haltijan tarjoamiin muuntotyypisiin onnenpeleihin, eivät rajoitu siihen, mikä on tarpeen kuluttajien kanavoimiseksi kyseisen haltijan pelitarjontaan ohjaamalla heitä pois muista peleistä, jotka eivät ole laillisia, vaan niillä pyritään lisäämään kuluttajien luonnollista peliviettä ja kannustamaan heitä osallistumaan aktiivisesti peleihin pelitoiminnasta saatavien tuottojen maksimoimiseksi

— luvan saaneet yksityiset toimijat voivat tarjota muuntotyypisiä onnenpelejä ja

— toimivaltaiset viranomaiset harjoittavat tai sietävät muiden onnenpelityyppien, jotka eivät kuulu kyseisen monopolin alaan ja jotka voivat johtaa riippuvuuden syntymiseen helpommin kuin siihen kuuluvat pelit, osalta tarjonnan laajentamispolitiikkaa, joka kehittää ja edistää pelitoimintaa, erityisesti siitä saatavien tulojen maksimoimiseksi,

kyseinen kansallinen tuomioistuin voi laillisesti katsoa, ettei tällainen monopoli ole omiaan takaamaan monopolin perusteena olevan päämäärän eli peliriippuvuuden torjumisen ja sen ehkäisemisen, että kansalaisia houkuttelee tuhlamaan liiallisesti pelitoimintaa, toteuttamista rajoittamalla pelitilaisuuksia sekä kyseisen alan toimintaa johdonmukaisesti ja järjestelmällisesti.

2) EY 43 ja EY 49 artiklaa on tulkittava siten, että unionin oikeuden nykytilassa se, että toimijalla on jäsenvaltiossa, johon se on sijoittautunut, lupa tarjota onnenpelejä, ei estä toista jäsenvaltiota asettamasta unionin oikeuden vaatimusten mukaisesti viranomaisensa myöntämän luvan saamista edellytykseksi sille, että kyseinen toimija voi tarjota tällaisia palveluja jälkimmäisen jäsenvaltion alueella sijaitseville kuluttajille.

(¹) EUVL C 269, 10.11.2007
EUVL C 283, 24.11.2007.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 8.9.2010 (Schleswig Holsteinisches Verwaltungsgerichtin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Carmen Media Group Ltd v. Land Schleswig-Holstein ja Innenminister des Landes Schleswig-Holstein

(Asia C-46/08) (¹)

(EY 49 artikla — Palvelujen tarjoamisen vapaus — Sellaisen Gibraltarilla myönnetyn luvan haltija, joka oikeuttaa ottamaan vastaan urheiluedonlyöntejä yksinomaan ulkomailla — Osavaltiotasolla julkisen monopolin tehtäväksi annettu urheiluedonlyöntien järjestäminen — Sen ehkäisy, että kansalaisia houkuttelee tuhlamaan liiallisesti pelitoimintaa, ja peliriippuvuuden torjunnan tavoite — Oikeasuhteisuus — Rajoitus, jolla on todella pyrittävä vähentämään pelitilaisuuksia ja rajoittamaan onnenpelitoimintaa johdonmukaisesti ja järjestelmällisesti — Yksityisten toimijoiden mahdollisuus tarjota muita onnenpelejä — Lupamenettely — Toimivaltaisen viranomaisen harkintavalta — Internetin välityksellä tapahtuvan onnenpelin tarjonnan kieltä — Siirtymätoimenpiteet, joilla tiettyjen toimijoiden sallitaan väliaikaisesti tarjota tällaisia pelejä)

(2010/C 288/13)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Schleswig Holsteinisches Verwaltungsgericht

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Carmen Media Group Ltd

Vastaajat: Land Schleswig-Holstein ja Innenminister des Landes Schleswig-Holstein

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht — EY 49 artiklan tulkinta — Kansallinen säännös, jolla perustetaan valtion monopoli urheiluedonlyöntin ja arpaisten järjestämiseen, joihin liittyy vähäistä suurempi riippuvuusvaara, ja jonka mukaan lupaviranomainen päättää harkintavaltaansa käyttäen luvan myöntämisestä muiden rahapelien järjestämiseen ja jolla rahapelien järjestäminen Internetissä kielletään

Tuomiolauselma

1) EY 49 artiklaa on tulkittava siten, että toimija, joka haluaa tarjota urheiluedonlyöntejä muussa jäsenvaltiossa kuin sijoittautumisjäsenvaltiossaan, ei lakkaa kuulumasta kyseisen määräyksen soveltamisalaan pelkästään siksi, että kyseisellä toimijalla ei ole

lupaa tarjota tällaisia vedonlyöntejä sijoittautumisjäsenvaltiossaan oleville henkilöille vaan sillä on yksinomaan lupa tarjota näitä palveluja tämän alueen ulkopuolella sijaitseville henkilöille.

- 2) EY 49 artiklaa on tulkittava siten, että kun on luotu urheiluedonlyönteihin ja arpajaisiin liittyvä alueellinen julkinen monopoli, jonka tavoitteena on torjua peliriippuvuutta ja ehkäistä sitä, että kansalaisia houkutellaan tuhlaamaan liiallisesti pelitoimintaan, ja kun kansallinen tuomioistuin toteaa samanaikaisesti,

— että luvan saaneet yksityiset toimijat saavat tarjota muuntyyppisiä onnenpelejä ja

— että muiden onnenpelityyppien osalta, jotka eivät kuulu kyseisen monopolin alaan ja jotka voivat johtaa riippuvuuden syntymiseen helpommin kuin tämän monopolin alaan kuuluvat pelit, toimivaltaiset viranomaiset harjoittavat tarjonnan laajentamispolitiikkaa, jolla kehitetään ja edistetään pelitoimintaa, erityisesti siitä saatavien tulojen maksimoimiseksi,

kyseinen kansallinen tuomioistuin voi laillisesti katsoa, ettei tällainen monopoli ole omiaan takaamaan sen päämäärän toteuttamista, jonka vuoksi tämä monopoli on otettu käyttöön, rajoittamalla pelitilaisuuksia ja tämän alan toimintaa johdonmukaisella ja järjestelmällisellä tavalla.

Tältä osin sillä, että kyseisen monopolin kohteena olevat onnenpelit kuuluvat alueellisten viranomaisten toimivaltaan ja mainitut muut onnenpelityypit kuuluvat liittovaltion viranomaisten toimivaltaan, ei ole merkitystä.

- 3) EY 49 artiklaa on tulkittava siten, että kun jäsenvaltiossa on otettu käyttöön tiettyjen onnenpelityyppien tarjontaa koskeva hallinnollinen ennakkolupajärjestelmä, tällainen järjestelmä, joka muodostaa poikkeuksen kyseisessä määräyksessä taattuun palvelujen tarjoamisen vapauteen, voi täyttää tästä määräyksestä johtuvat vaatimukset ainoastaan sillä edellytyksellä, että se perustuu objektiivisiin arviointiperusteisiin, jotka eivät ole syrjiviä ja jotka ovat etukäteen tiedossa ja joilla varmistetaan, että tällä järjestelmällä voidaan asettaa kansallisten viranomaisten harkintavallan käytölle riittävät rajat, jotta harkintavaltaa ei käytetä mielivaltaisesti. Lisäksi jokaisella, johon kohdistuu tällaiseen poikkeukseen perustuva rajoittava toimenpide, on oltava todellinen mahdollisuus hakea muutosta tuomioistuimessa.

- 4) EY 49 artiklaa on tulkittava siten, että lähtökohtaisesti voidaan katsoa, että kansallisella säännöstöllä, jolla kielletään onnenpelien järjestäminen ja välittäminen internetissä pelitoimintaan kohdistuvan liiallisen tuhlaamisen ehkäisemiseksi, peliriippuvuuden torjumiseksi ja alaikäisten suojelemiseksi, voidaan saavuttaa tällaiset lailliset päämäärät, vaikka tällaisten pelien tarjoaminen on yhä

sallittua perinteisemmissä jakelukanavissa. Kyseinen kieltö ei voi muuttua päämääriinsä soveltumattomaksi sen vuoksi, että tällaiseen kieltoon liittyy pääasiassa kyseessä olevan siirtymätoimenpiteen kaltainen siirtymätoimenpide.

(¹) EUVL C 128, 24.5.2008.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 9.9.2010 (Landesgericht Linzin (Itävalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — rikosoikeudenkäynti Ernst Engelmanna vastaan

(Asia C-64/08) (¹)

(Palvelujen tarjoamisen vapaus — Sijoittautumisvapaus — Kansallinen säännöstö, jolla perustetaan onnenpelien järjestämistä pelikasinoissa koskeva toimilupajärjestelmä — Se, että toimiluvan voivat saada vain osakeyhtiöt, joiden kotipaikka on kyseisen jäsenvaltion alueella — Kaikkien toimilupien myöntäminen ilman kilpailuttamista)

(2010/C 288/14)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landesgericht Linz

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

Ernst Engelmann

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Landesgericht Linz — EY 43 ja EY 49 artiklan tulkinta — Kansallinen lainsäädäntö, jossa rangaitusseuraamusten uhalla kielletään rahapelien järjestäminen pelikasinoissa ilman toimivaltaisen viranomaisen myöntämää toimilupaa, kun mahdollisuus saada tällainen toimilupa, jonka enimmäiskesto on 15 vuotta, on varattu vain jäsenvaltion alueelle sijoittautuneille osakeyhtiöille, joilla ei ole toimipaikkoja ulkomailla